

ПРОТОКОЛ

№ 3461

гр. София, 04.04.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. Ш-В СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Теодора И.

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
Сложи за разглеждане докладваното от Николай Димов Въззивно гражданско дело № 20211100513385 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

При спазване разпоредбите на чл. 142 ГПК от списъка за призоваване на лицата за днешното съдебно заседание:

ВЪЗЗИВНИКЪТ – СЪДЕЛИТЕЛ М. С. М. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява, вместо него - адв.В., с пълномощно по делото, и адв.Ц., с пълномощно по делото и пълномощно, което представя за настоящата въззивна инстанция.

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА – СЪДЕЛИТЕЛ М. С. Г. - редовно уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА – СЪДЕЛИТЕЛ С. С. М. – редовно уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява, вместо нея - адв.В., с пълномощно по делото

ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА – СЪДЕЛИТЕЛ Б. Д. Д. - нередовно призован, не се явява и не се представлява. Призовката за днешното съдебно заседание е върната връчена на 04.12.2023 г. на съсед Б.Г.. Призовката е връчена в нарушение на разпоредбите на чл. 46, ал.2 ГПК.

СЪДЪТ намира, че за днешното съдебно заседание тази страна - съдебител е нередовно призована поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 38 от ГПК връчване на съобщение на страните се извършва на адреса, посочен по делото, респективно на

настоящия или постоянния адрес на адресата. В чл. 45 от ГПК е установено правилото за връчване на съобщенията лично на адресата. Същевременно обаче законът е допуснал връчването на съобщението да се извърши на друго лице, което е съгласно да го приеме, в случай, когато личното връчване е невъзможно. Съгласно чл. 46 от ГПК това друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните на адресата, или който живее на адреса. Под „друго лице, което живее на адреса“, следва да се разбира само лице, което живее на същия адрес, на който живее и самият адресат, т.е. лице, което живее в същото жилище. Този извод следва категорично от логическото тълкуване на разпоредбата на чл.38 вр.чл.46, ал.2 от ГПК. СЪДЪТ приема, че адресът представлява конкретно жилище, в което дадено лице живее. С оглед на това следва да се приеме, че получател на съобщение по реда на чл. 46, ал. 2 от ГПК може да бъде само лице, живеещо в жилището, в което живее и адресатът, без да е задължително същото да е член на неговото домакинство, или когато на определен административен адрес се намират повече от едно жилище, както очевидно е в процесния случай, лице, което живее в жилище, различно от това на адресата, не може да получава изпратените до него съобщения. Такова лице се явява съсед на адресата и връчване на съобщенията чрез него е недопустимо. В този смисъл е съдебната практика на ВКС – Определение № 96 от 24.01.2011 г. по ч.т.д.№ 932/2010 г. по описа на ВКС, ТК, Второ търговско отделение.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба-становище, постъпила в съда на 28.03.24 г. от адв.Д. Х., пълномощник на въззиваемата страна – съделител М. С. Г., с която същата моли в случай, че не са налице процесуални пречки, да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание. Излага доводи по съществото на спора. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК с препис за въззивника.

СЪДЪТ ВРЪЧИ препис от списъка по чл.80 от ГПК на адв. Ц., пълномощник на възивника М. С. М..

Адв. Ц. – Считаме, че производството се развива по нередовна искова молба, и че съдът се е произнесъл свръхпетитум. В исковата молба самите ищци искат да бъде допуснат до делба по 1/8 от сутерена и втория етаж от жилищна сграда, както и от общите части. Считам, че решението е недопустимо.

Адв.В. – Инцидентният установителен иск касае ½ ид.ч. от втория етаж.

На следващо място СЪДЪТ намира, че в настоящия случай, видно от мотивите на обжалваното решение, волята на съда, отразена в същите, не е отразена в пълнота в постановения диспозитив на решението. С диспозитива на решението е отхвърлен предявеният от М. С. М. инцидентен установителен иск по чл. 79 от ЗС като неоснователен и недоказан. В

посочената му част диспозитивът не отразява изцяло волята на съда. Не са отразени имената на страните по така предявения иск и имотът, за който се е произнесъл съдът. С втория диспозитив на решението, с който е допусната съдебна делба, е посочено, че се допуска делба на жилище, /двуетажна масивна сграда с приземен етаж/, който имот се определя като ПИ с идентификатор 68134.1896.1124. В мотивите на решението е разгледан иск за делба на недвижим имот - жилище /двуетажна масивна сграда с приземен етаж- сутерен/ и дворно място, върху което е построена сградата. Предмет на иска за съдебна делба е ПИ с идентификатора, посочен по-горе, и изградената в него двуетажна масивна жилищна сграда със сутерен, за което са изложени мотиви в обжалваното решение, но тази воля не е ясно отразена в диспозитива на обжалваното решение.

СЪДЪТ намира, че в случай, когато волята на съда, формулирана в мотивите на съдебното решение, не е намерила цялостен израз в диспозитива на решението, е налице очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 247 от ГПК. Константната съдебна практика по приложението на чл. 247 от ГПК е в смисъл, че компетентен да прецени дали следва да се допусне поправка на очевидна фактическа грешка е постановилият решението съд, както и че когато по повод на обжалване на постановено решение, какъвто е процесният случай, по-горната инстанция констатира несъответствие на диспозитива на решението с формираната в мотивите воля на съда, следва да изпрати делото на постановилия решението съд за провеждане на процедура по чл.247 от ГПК. В този смисъл компетентен да отстрани допуснатата очевидна фактическа грешка в първоинстанционното решение е съдът, който го е постановил, а именно СРС, и делото следва да бъде върнато на СРС, 170-ти състав за провеждане на процедурата и постановяване на решение по чл. 247 от ГПК. Едва след приключване на тази процедура делото следва да бъде върнато на СГС за разглеждане на подадената въззивна жалба срещу постановеното основно решение на съда, с оглед на което **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д. № 13385/2021 г. по описа СГС, ГО, III-В въззивен състав.

ВРЪЩА делото на СРС, 170-ти състав за поправка на допусната ОФГ в Решение от 07.06.2021 г., постановено по гр.д. № 53779/2019 г. по описа на СРС, II Г.О., 170-ти състав, съгласно мотивите на настоящото определение.

След постановяване на решение по чл. 247 от ГПК делото да се върне на СГС за произнасяне по постъпилата въззивна жалба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.24 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____